

Svar (26/5 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Skatteministeren har ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 1678 fra samme spørger redegjort nærmere for baggrunden for lovforslagenes fremsættelse. Jeg kan henholde mig til det af skatteministeren anførte, herunder at hovedparten af lovforslagene har været undergivet en grundig og i flere tilfælde langvarig forhandlingsprocedure forud for fremsættelsen.

Regeringen lægger stor vægt på, at de lovforslag, som fremsættes i Folketinget, er gennemarbejdede, og at der er mulighed for at undergive forslagene en forsvarlig behandling i Folketinget.

Spm. nr. S 1696

Til kulturministeren (18/5 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Er ministeren opmærksom på, at Kulturministeriet under udarbejdelsen af lovforslag nr. L 119 (Forslag til lov om ophavsret) var uvidende om den debat, der førte til Kommissionens understregning af, at Rådets direktiv 92/100/EØF er tavst med hensyn til relationer til tredjelande inden for området intellektuelle rettigheder og ikke ændrer den internationale beskyttelse eller internationale ret på nogen måde?«

Begrundelse

Det fremgår af artiklen »Ophavsretten i Den Europæiske Union« i Ugeskrift for Retsvæsen nr. 43 den 29. oktober 1994, at artiklens forfatter, kontorchef i Kulturministeriet Lars M. Banke og Peter Schønning, regeringens repræsentant ved forhandlingerne om direktivet og forfatter til Kulturministeriets udgivelse »Ophavsretten mellem kulturpolitik og handelspolitik«, ikke var klar over, at Europa-Parlamentet havde ændringsforslag i 2. høringsrunde, og at de sandsynligvis derfor var uvidende om Kommissionens udtalelse om direktivets relationer i forhold til tredjelande. De to skrev i artiklen: »Europa-Parlamentet godkendte i 2. høringsrunde den fælles holdning uden ændringsforslag.«

Rent faktisk havde Europa-Parlamentet et ændringsforslag, og det drejede sig om forholdet til tredjelande. I udtalelse fra Kommissionen, SEK(92) 2091 endelig udg. SYN 319 af 9. november 1992, afviste Kommissionen at medtage forslaget, fordi Kommissionen for det første mente, at et sådan forslag, selv om det blev taget med, ikke ville have retligt bindende karakter, for det andet, at en sådan betragtning ikke havde tilstrækkelig forbindelse til direktivets rækkevidde, og for det tredje, at national behandling i forhold til tredjelande i forvejen er fastlagt af Bernerkonventionen.

Svar (29/5 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan oplyse, at Kulturministeriet – under udarbejdelsen af såvel L 197 som L 119 – har været opmærksom på de drøftelser, der har fundet sted i Europa-Parlamentet inden den endelige vedtagelse af Rådets direktiv 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder.

Efter det for Kulturministeriet oplyste, er det Kommissionens og medlemslandenes opfattelse, at formuleringen af art. 9, stk. 2, medfører, at den frie viderespredningsret alene konsumeres i tilfælde af, at f.eks. fonogrammet for første gang sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse. Dette indebærer, at f.eks. pladeproducenter, hvis plader er bragt på markedet første gang uden for EU, principielt kan kontrollere videresalg af parallelimporterede plader inden for EU. Det forudsættes, at de pågældende plader overhovedet nyder beskyttelse.

Kommissionens standpunkt fremgår bl.a. af et samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3482/93, E-3483/93 og E-3484/93 (se De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. C 340/36, 5.12.94), hvoraf følgende fremgår:

»Article 9 (2) of Council Directive 92/100/EEC also regulates the question of international exhaustion. The Commission considers that the wording of Article 9 prevents Member States from applying what is known as international exhaustion and is to be understood as giving the right to the right-holders to prevent parallel imports from third countries. A Member State may not provide that the first sale in a country outside the Community results in the exhaustion of the distribution right within